

แนวทางการป้องปรามยาเสพติดในสถานศึกษา

Methods for the Prevention of Drug Abuse in Educational Institutions

เมลดา กลิ่นมาลี¹

คำนำ

ความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุที่เพิ่มมากขึ้นในปัจจุบันทำให้มนุษย์พยายามหาทางตอบสนองความต้องการของตน โดยไม่คำนึงถึงศีลธรรม ปัญหาความวุ่นวายที่เกิดขึ้นรอบตัวเราในสังคมไทยทุกวันนี้ ล้วนเกิดจากความไม่รู้จักประมาณตนของคนในสังคม มีกลุ่มคนซึ่งหาญกล้าที่จะทำลายสังคมและประเทศของตนเพียงเพื่อสนองความสุขเพียงชั่วครู่ในช่วงชีวิตที่แสนสั้น ยาเสพติดที่กำลังระบาดทั่วในสังคมไทยเป็นตัวอย่างสำคัญที่สะท้อนความไม่รู้จักพอของคน ซึ่งยาเสพติดสามารถทำลายคนในสังคม ประเทศและท้ายที่สุดก็ย้อนมาทำลายตัวตนของผู้ค้ายาเสพติดเช่นเดียวกัน การแพร่ระบาดของยาเสพติดเข้าไปในสถานศึกษานับเป็นภัยอันตรายที่น่าสะพรึงกลัว เพราะหากเยาวชนของชาติ ซึ่งจะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ทำหน้าที่แบกรับภาระในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ล้วนติดยาเสพติดก็แทบจะทำนายความล่มสลายของสังคม ซึ่งย่อมหมายถึงประเทศไทยก็ไม่สามารถดำรงดำรงอยู่ได้

ยาเสพติด หมายถึง สารใดก็ตามที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือสังเคราะห์ขึ้น เมื่อนำเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะวิธีใดจะเกิดผลต่อร่างกายและจิตใจให้ตกอยู่ภายใต้อำนาจของสิ่งนั้น ต้องเพิ่มปริมาณการเสพ สุขภาพร่างกายเสื่อมโทรม เมื่อไม่ได้เสพจะแสดงอาการผิดปกติทางจิตได้ เมื่อก้าวถึงปัญหา ยาเสพติด มักเชื่อมโยงกับกลุ่มบุคคล 3 กลุ่มคือ ผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้เสพยาเสพติด โดยเฉพาะผู้เสพยาเสพติดที่เป็นเยาวชน ซึ่งเป็นผู้เสียหายโดยตรง จึงทำให้ทุกฝ่าย

ไม่ว่าจะเป็นบิดา มารดา ครู ผู้ปกครอง องค์กรภาครัฐ และภาคเอกชนตลอดจนสื่อมวลชน ต่างก็ให้ความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดโดยเฉพาะการหาแนวทางเพื่อป้องปรามไม่ให้เยาวชนเข้าใกล้ยาเสพติด

สาเหตุที่เยาวชนตกเป็นเหยื่อยาเสพติดนั้น มีหลายประการ แต่จากการประมวลข้อมูลของหน่วยงาน ซึ่งเป็นองค์กรผู้รับผิดชอบในการแก้ปัญหา ยาเสพติดสรุปได้ว่า ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของเยาวชนเป็นสาเหตุสำคัญ เพราะเยาวชนที่เป็นวัยรุ่นมักอยากรทดลอง อยากรู้อยากเห็น โดยไม่คิดว่าตนจะติดสิ่งเสพติดเหล่านั้นได้ เพราะสิ่งเสพติดบางชนิด เช่น เฮโรอีนแม้จะเสพเพียงครั้งเดียวก็อาจทำให้ติดได้ เยาวชนในวัยเรียนส่วนหนึ่งมักมีความคิดคะนอง ต้องการแสดงความเก่งกล้าของตนในกลุ่มเพื่อนโดยใช้สิ่งเสพติดชนิดต่าง ๆ เพราะเห็นแก่ความสนุกสนานตื่นเต้นและให้เพื่อนฝูงยอมรับว่าตนเก่งโดยมิได้คำนึงถึงผลเสียหายหรืออันตรายที่จะเกิดขึ้นในภายหลังแต่อย่างใด หลังจากนั้น อาจพัฒนาเป็นสารเสพติดชนิดอื่น หากผู้ปกครองหรือสถานศึกษาปล่อยปละละเลย อาจทำให้บุตรหลานหรือนักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษาเหล่านั้น ตกเป็นทาสยาเสพติดได้ การโฆษณาชวนเชื่อเป็นปัจจัยอีกประการหนึ่งที่ทำให้ยาเสพติดแพร่ระบาด เนื่องจากสินค้าบางประเภทมีฤทธิ์เป็นสารเสพติดบางชนิด เช่น ยากระตุ้นประสาทต่าง ๆ ยาแก้ไอบางชนิดที่มีการดัดแปลงคุณสมบัติด้วยวิธีการที่ว่ามีคุณภาพดี เช่น ทำให้แข็งแรง มีจิตใจแจ่มใส มีสุขภาพดี มีสติปัญญาดี หรือสามารถรักษาโรคได้ เป็นต้น

¹ นักวิชาการศึกษา หน่วยกิจการนักศึกษา งานบริการการศึกษา สำนักงานคณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โทร. 0-2913-2500 ต่อ 3226 E-mail : pkm@kmutnb.ac.th

เยาวชนซึ่งมักตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสื่อและ
หลงเชื่อโฆษณาดังกล่าว อาจไปซื้อยาเหล่านั้นมาใช้โดย
รู้เท่าไม่ถึงการณ์ จนเสพติดในที่สุด นอกจากนี้ยังมี
สินค้าประเภทอาหาร ขนม หรือเครื่องดื่มบางรายที่ผสม
สารเสพติดลงไป เพื่อให้ผู้ซื้อสินค้านั้นไปรับประทาน
แล้วเกิดการติดใจ อยากมาซื้อไปรับประทานอีก ซึ่งใน
กรณีนี้ ผู้ซื้ออาหารเหล่านั้นมารับประทานจะไม่รู้สึกรว่า
ตนเองเกิดการติดสิ่งเสพติดแล้ว รู้แต่เพียงว่าอยาก
รับประทานอาหารขนมหรือเครื่องดื่มที่ซื้อจากร้านนั้น ๆ
กว่าจะทราบก็ต่อเมื่อรู้สึกผิดปกติต่อความต้องการที่
จะซื้ออาหารจากร้านนั้นมารับประทาน หรือเมื่อมีอาการ
เสพยาติตรุนแรง และมีสุขภาพเสื่อมลง

การอยู่ใกล้แหล่งขายหรือใกล้แหล่งผลิต หรือ เป็น
ผู้ชายหรือผู้ผลิตยาเสพติดเอง ย่อมทำให้มีโอกาสติดสิ่ง
เสพติดให้โทษนั้นมากกว่าคนทั่วไป เมื่อมีเพื่อนสนิท
หรือพี่น้องที่ติดสิ่งเสพติดอยู่ เยาวชนผู้นั้นย่อมได้เห็น
วิธีการเสพของผู้ที่อยู่ใกล้ชิด รวมทั้งเห็นพฤติกรรม
ต่าง ๆ และยังคงอาจได้รับคำแนะนำหรือชักชวนจากผู้เสพ
อีกด้วย

สาเหตุหลักอีกประการหนึ่งที่เยาวชนติดยาเสพติด
มักเกิดจากการคบเพื่อน ซึ่งเพื่อนมักมีอิทธิพลต่อ
เยาวชนที่เป็นวัยรุ่นเป็นอย่างมาก จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นมัก
เชื่อเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ของตน ดังนั้นการกำหนด
ปรับทางสังคมที่ดึงมาแก่นักเรียน นักศึกษา ย่อมเป็น
แนวทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาเสพติดในสถานศึกษา
ได้ โดยผู้เกี่ยวข้องต้องหาแนวทางที่จะชี้ให้เยาวชนเห็น
และเชื่อว่ายาเสพติดเป็นสิ่งที่มิโทษพิษภัยต่อร่างกาย
และมีผลกระทบทำลายครอบครัว ชุมชน และความ
มั่นคงของประเทศชาติ

บุหรีและเหล้าเป็นสิ่งเสพติดขั้นต้นที่เยาวชนสามารถ
ลองโดยไม่ผิดกฎหมาย ซึ่งบริษัทผู้ผลิตมักมีอิทธิพล
ทางการเงินและการเมืองสูงมากมีกำลังโฆษณามหาศาล
สามารถดึงดูดความสนใจของเยาวชนได้เป็นอย่างดี
หากนัดารยาหรือผู้มีชื่อเสียงมาเป็นสื่อโฆษณาจะทำให้
เยาวชนเอาเป็นแบบอย่างเพราะชอบเลียนแบบและชอบ
ทดลอง อยากรู้อยากเห็นด้วยตนเอง จึงอาจนำสารเสพ
ติดที่รุนแรงมากขึ้นมาผสม ทำให้กลายเป็นบุคคลติด
ยาเสพติดในที่สุด ซึ่งจากข้อมูลทางสถิติพบว่านักเรียน

นักศึกษาที่สูบบุหรี มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับ
ยาเสพติดสูงกว่านักเรียน นักศึกษาที่ไม่สูบบุหรีถึง 9
เท่า และนักเรียน นักศึกษาที่ดื่มเหล้ามีโอกาสเข้าไป
เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงกว่านักเรียน นักศึกษาที่ไม่ดื่ม
ถึง 4 เท่า

ดังนั้นเพื่อเป็นการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน
ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา จึงอาจ
จัดลำดับขั้นตอนได้ดังนี้

ขั้นที่หนึ่ง จำแนกกลุ่มเป้าหมาย โดยการจำแนก
นักเรียน นักศึกษาตามพฤติกรรมที่แสดงออก ซึ่ง
แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มหลักดังนี้คือ (1)กลุ่มที่ไม่เคยใช้
ยาเสพติด (2)กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการใช้เหล้า บุหรี
หรือเริ่มทดลองใช้ยาเสพติดบางชนิดและมีพฤติกรรม
เบี่ยงเบนอื่น ๆ แต่ยังไม่ติดยาเสพติด (3)กลุ่มที่ติด
ยาเสพติด (4)กลุ่มที่มีพฤติกรรมการค้ายาเสพติด โดย
สามารถจำแนกได้ด้วยการตรวจสอบสารเสพติดใน
ร่างกาย เช่นปัจจุบันนิยมใช้วิธีการตรวจสอบสารเสพติดใน
จากปัสสาวะ หรือใช้แบบทดสอบโดยกรมสุขภาพจิต
กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งได้พัฒนาแบบประเมินตนเอง
ให้กับสถานศึกษาเพื่อใช้คัดกรองปัญหาและให้การ
ช่วยเหลือเบื้องต้น แต่แบบประเมินตนเองนี้มีความ
เหมาะสมที่จะใช้กับเด็กอายุระหว่าง 14 ถึง 16 ปีเท่านั้น
หรืออาจได้จากการบอกเล่าของนักเรียน นักศึกษา หรือ
อาจารย์ที่ปรึกษา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาที่
ได้รับความวางใจ ผลจากจำแนกกลุ่มเป้าหมายตาม
ลักษณะของพฤติกรรมเสี่ยงเช่นนี้จะทำให้สถานศึกษา
สามารถกำหนดมาตรการที่จะดำเนินงานกับแต่ละกลุ่ม
ได้อย่างชัดเจน

ขั้นที่สอง เป็นการผสมผสานมาตรการในการ
ดำเนินงาน คือ มาตรการป้องกันยาเสพติดควร
ดำเนินการทั้งการให้การศึกษ มาตรการเผยแพร่
ประชาสัมพันธ์มุ่งรณรงค์ให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการ
ป้องกันยาเสพติดแก่นักเรียน นักศึกษา เพื่อสร้างความ
ตระหนักต่อปัญหายาเสพติด การรู้จักปฏิบัติตน และ
การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติด การ
แทรกแซงพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด การแนะแนวหรือ
การให้คำปรึกษาและการจัดกิจกรรมต่างๆ มาตรการ
บำบัดรักษาและการฟื้นฟูสมรรถภาพ มาตรการ

ปราบปรามยาเสพติด โดยการที่จะเลือกใช้มาตรการใดในการดำเนินงานขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาจากการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายที่ได้จำแนกไว้ การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา จำเป็นต้องให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม โดยการระดมทรัพยากรบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาทุกคน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูอาจารย์ ผู้ปกครอง ผู้นำศาสนา ผู้นำชุมชน ผู้บริหารสมาคมครูและผู้ปกครอง หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนองค์กรเอกชน ในท้องถิ่น และผู้มีส่วนร่วมสำคัญที่สุดคือนักเรียน นักศึกษา เนื่องจากเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง ดังนั้น การให้นักเรียน นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้และป้องกันและแก้ไขปัญหาก่เกิดขึ้น จะเป็นแนวทางให้เกิดการยอมรับและยึดถือปฏิบัติตาม อีกทั้งเป็นแนวร่วมในการดำเนินงานที่ง่ายต่อการขยายผลไปสู่ นักเรียน นักศึกษาทุกคน กิจกรรมที่นักเรียน นักศึกษาสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้แก่ การจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันยาเสพติดต่าง ๆ การจัดกิจกรรมเพื่อนเพื่อเพื่อน การจัดกิจกรรมชมรมต่อต้านยาเสพติดในสถานศึกษา โดยกิจกรรมเหล่านี้ควรมีครูอาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษาเป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ นอกจากนี้การให้นักเรียน นักศึกษามีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เช่นนี้ เป็นการพัฒนาบุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำและทักษะทางสังคมให้แก่ นักเรียน นักศึกษาอีกด้วย

นอกจากนี้ยังมีมาตรการทางเลือกอื่น ๆ ซึ่งเป็นมาตรการที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และความสามารถทางอาชีพของนักเรียน นักศึกษาโดยการดำเนินกิจกรรมทางเลือกด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านสุขภาพอนามัย ได้แก่ การส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา โดยจัดการแข่งขันกีฬากายในและระหว่างสถานศึกษา การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาตามโครงการ การจัดลานกีฬาเพื่อป้องกันยาเสพติดและนันทนาการอื่น ๆ ด้านจริยธรรม ได้แก่ การมีส่วนร่วมกิจกรรมทางศาสนาในโอกาสวันสำคัญทางศาสนา การอบรมศีลธรรม การฝึกนั่งสมาธิและการส่งเสริมประเพณีไทย

ด้านสังคม ได้แก่ การรวมตัวกันจัดตั้งเป็นชมรมต่าง ๆ ในสถานศึกษา เช่น ชมรมคณิตศาสตร์ ชมรมคอมพิวเตอร์ ชมรมภาษาอังกฤษ ชมรมต่อต้านยาเสพติด-เอดส์ และชมรมดนตรี การร่วมกิจกรรมอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ในสถานศึกษาเป็นต้น ด้านการฝึกอาชีพ ได้แก่ การส่งเสริมนักเรียน นักศึกษาให้ฝึกงานภาคฤดูร้อน หรือจัดเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร โดยมีอาจารย์นิเทศเป็นผู้ติดตาม โดยขอความร่วมมือจากสถานประกอบการ เป็นต้น

การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อน เนื่องจากในช่วงของวัยรุ่น "เพื่อน" นับว่าเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความคิด เจตคติ และพฤติกรรมของวัยรุ่นด้วยกัน การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดได้ตระหนักถึงความสำคัญและเห็นคุณค่าของกลุ่มเพื่อน จึงได้มีการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อนเพื่อประโยชน์ในการป้องกันยาเสพติด โดยมีรากฐานความเชื่อมั่นในความสำคัญของกลุ่มเพื่อนว่ามีอิทธิพลสามารถที่จะโน้มน้าวชักจูงเพื่อนในกลุ่มด้วยการแนะนำให้ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มที่มีปัญหาให้ได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสม ก็สามารถที่จะป้องกันนักเรียน นักศึกษาที่มีปัญหามีให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางที่ไม่ถูกต้อง นอกจากนั้นกลุ่มเพื่อนยังสามารถให้ความช่วยเหลือกันในเรื่องการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมกลุ่มเพื่อนดำเนินการโดยการฝึกอบรมนักเรียน นักศึกษา ที่มีบุคลิกภาพเป็นผู้นำ ให้ไปเป็นแกนของกลุ่มเพื่อน และมอบหมายบทบาทให้ปฏิบัติ เช่น บทบาทในการเป็นเพื่อนเรียน เพื่อนสนิท ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของกลุ่ม โดยมีครูอาจารย์เป็นที่ปรึกษาในการดำเนินงานของกลุ่มเพื่อนอย่างใกล้ชิด และผู้นำของกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมมาอย่างดี สามารถที่จะเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหายาของสมาชิกในกลุ่มในด้านการเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาชีวิตด้านต่าง ๆ รวมถึงปัญหาการใช้ยาเสพติดด้วย กิจกรรมกลุ่มเพื่อนมีชื่อเรียกหลากหลาย เช่น เพื่อนเพื่อเพื่อน เพื่อนช่วยเพื่อน และเพื่อนเตือนเพื่อน เป็นต้น

การปรับสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้เป็นสถานที่น่าอยู่ ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียน จะทำให้นักเรียน นักศึกษา มีความรักและผูกพันต่อสถานที่

มากขึ้น รวมทั้งการจัดภูมิทัศน์ภายในสถานศึกษาไม่ให้มีมุมอับและสถานที่ลับตา สามารถช่วยลดการจับกลุ่มมั่วสุมภายในสถานศึกษาได้อีกด้วย

กลุ่มนักเรียน นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการใช้ยาเสพติด ซึ่งเป็นเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ส่วนมากจะเริ่มใช้ยาเสพติดประเภทยาบ้า กัญชาและสารระเหย เด็กกลุ่มนี้จะไม่รับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ไม่เอาใจใส่ในการเรียน ผลการเรียนตกต่ำ มีค่านิยมในการใช้ยาเสพติดและการคบเพื่อนที่ผิด มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่นๆ เช่น หนีเรียน หลับในชั้นเรียน มั่วสุมกันเพื่อเสพยาเสพติดก่อนเข้าสถานศึกษา นักเรียน นักศึกษากลุ่มนี้โรงเรียนจำเป็นต้องเข้าไปดูแลอย่างรีบด่วน โดยควรใช้มาตรการแทรกแซงเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน นักศึกษากลุ่มนี้ ดังนี้

- จัดบริการให้คำปรึกษาแนะนำ โดยอาจารย์แนะแนวหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา
- ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่าง ๆ ให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสมโดยการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อนในการให้ความช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาที่มีปัญหา
- สร้างค่านิยมใหม่ในเรื่องการคบเพื่อนและการไม่ใช้ยาเสพติด
- ดำเนินมาตรการป้องปราม โดยเข้มงวดในการตรวจค้น การลักลอบนำยาเสพติดมาใช้ และสุ่มตรวจปัสสาวะแก่นักเรียนกลุ่มนี้เป็นครั้งคราวโดยไม่มี การแจ้งล่วงหน้า
- จัดทำกลุ่มบำบัดในลักษณะของค่ายในสถานศึกษาโดยมีครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาดูแลอย่างใกล้ชิด มีระเบียบที่รัดกุม และในกรณีที่ มีนักเรียน นักศึกษาที่ได้รับผลจากการใช้ยาเสพติด สถานศึกษาควรแนะนำให้ผู้ปกครองพาไปพบแพทย์เพื่อรักษาอาการที่ปรากฏ
- ประสานงานกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาโดยผู้ปกครองสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการจัดทำกลุ่มบำบัดนักเรียน นักศึกษาที่เริ่มมีปัญหากการใช้ยา จะช่วยให้การทำกลุ่มบำบัดประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น

- กลุ่มนักเรียน นักศึกษาที่ติดยา เยาวชนกลุ่มนี้จะใช้ยาเสพติดเป็นประจำจนติดพฤติกรรม โดยทั่วไปจะไม่สามารถเรียนหนังสือต่อไปได้ โทก หลอกลวง ลักขโมยทรัพย์สินของเพื่อน ครูอาจารย์ และสถานศึกษาเพื่อหาเงินมาซื้อยาเสพติด นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมในการหาเงินโดยการขายยาเสพติดให้กับเพื่อน

ดังนั้นเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จึงควรประสานให้ผู้ปกครองส่งนักเรียน นักศึกษากลุ่มนี้เข้ารับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพในสถานพยาบาลหรือค่ายบำบัดรักษา ในกรณีที่ผู้ปกครองไม่พร้อมที่จะส่งลูกหลานเข้ารับการบำบัดรักษา สถานศึกษาควรดำเนินการส่งเข้ารับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพแทน ไม่ควรใช้วิธีไล่ออกจากสถานศึกษา เพราะจะเป็นการผลักชีวิตของเยาวชนผู้ติดยาเสพติดด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ให้ดำรงสู่ความตกต่ำไปตลอดชีวิต นอกจากนี้ สถานศึกษาควรจัดให้มีการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาหลังการบำบัดรักษา ทั้งในด้านการเรียนและการปรับตัวเข้าสู่สังคม

สรุป

ยาเสพติดเป็นภัยต่อชีวิต เป็นพิษต่อสังคม เป็นคำกล่าวที่เราท่านต่างคุ้นเคย และปัจจุบันปัญหา ยาเสพติดได้แพร่กระจายไปทั่วสังคมไทยไม่เว้นแม้กระทั่งสถานศึกษา ซึ่งทำหน้าที่หล่อหลอมเยาวชนไทยให้เป็นกำลังในการพัฒนาชาติในอนาคต บุคลากรทางการศึกษาซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาจำเป็นต้องร่วมมือป้องกันไม่ให้ปัญหายาเสพติดลุกลามจนยากที่จะเยียวยา การหามาตรการป้องกันต่างๆ การอบรมสั่งสอนให้เยาวชนมีสำนึกที่ดี มีความพอเพียงตามแนวทางขององค์พระประมุขของชาติ เพื่อให้เยาวชนสามารถดำรงตนอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี โดยมีความรักสามัคคีในองค์กร สังคมและประเทศชาติจะทำหน้าที่ประจักษ์ป้อมปราการอันแข็งแกร่งที่จะป้องกันไม่ให้ภัยร้ายจากยาเสพติดดกกล้ากรายเข้ามาสู่สถานศึกษาได้

บรรณานุกรม

- [1] ความรู้เบื้องต้นเรื่องยาเสพติด ฝ่ายบำบัดรักษาผู้
ติดยา ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
จังหวัดปราจีนบุรี 2542
- [2] รูปแบบการบำบัดรักษายาเสพติด สำนักพัฒนาการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
สำนักนายกรัฐมนตรี 2547
- [3] โครงการอบรมความรู้เรื่องยาเสพติดสำหรับเยาวชน
คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2540
- [4] ยาเสพติด ขบวนการใต้ดิน สำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักนาย
กรัฐมนตรี 2531
- [5] ยาเสพติดและยาบ้า ฝ่ายวิชาการ บริษัทสกายบุ๊กส์
จำกัด 2544
- [6] ยี่มสูเรื้อรังยาเสพติด นายแพทย์ทรงเกียรติ ปิยะกะ
และเวทิน คันสนัยเวทย์ สำนักพิมพ์มติชน 2540